

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Ivanenco Valentin,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Valentin Ivanenco împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț judecătorul
Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Emil Bulat, cu privire la anularea în parte a actului
administrativ normativ,

împotriva hotărârii din 22 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă acțiunea în contencios administrativ depusă de Valentin Ivanenco ca fiind
neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 19 mai 2021, Valentin Ivanenco a depus cerere de chemare în judecată, în ordinea
contenciosului administrativ, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, terț
judecătorul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, Emil Bulat, cu privire la anularea în parte
a actului administrativ normativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 19 mai 2021 în cadrul ședinței de
judecată, pe cauza nr.10-11/21, s-a adresat judecătorului de instrucție, Emil Bulat, din
cadrul Judecătoriei Hîncești, sediul Central, cu cerere, solicitând examinarea plângerii sale
în ședință publică, cu participarea sa, depusă în conformitate cu art.313 din Codul de
procedură penală.

Prin încheierea din 19 mai 2021 a judecătorului de instrucție, Emil Bulat, din cadrul
Judecătoriei Hîncești, sediul Central a fost respinsă cererea sa, examinarea cauzei
continuând în ședință închisă.

Judecătorul de instrucție, Emil Bulat, din cadrul Judecătoriei Hîncești, sediul Central a
motivat soluția prin faptul că potrivit pct.106 subpct.16) din Instrucțiunea cu privire la
activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel, Anexă la
hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.142/4 din 04 februarie 2014 (completată
prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019), plângerile
înaintate în baza art.313 din Codul de procedură penală se regăsesc în materialele

confidențiale, existând circumstanțe care impun examinarea cauzei să aibă loc în ședință închisă.

Din motivarea încheierii rezultă că printr-o activitate administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii s-a efectuat clasificarea plângerilor înaintate în baza art.313 din codul de procedură penală în materiale confidențiale.

Reclamantul consideră că printr-o activitate administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii, manifestată prin clasificarea plângerilor înaintate în baza art.313 din Codul de procedură penală în materiale confidențiale, i se încalcă dreptul la examinarea plângerii sale depuse în baza art.313 din Codul de procedură penală, în ședință publică, prevăzută la art.18 alin.(1) din Codul de procedură penală, care expres statuează că, în toate instanțele judecătorești ședințele sunt publice, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.

În contextul enunțat, și cu trimitere la prevederile art.20, art.191 alin.(2), art.206 alin.(1) lit.e) și art.209 alin.(3) din Codul administrativ, Valentin Ivanenco a solicitat anularea Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.142/4 din 04 februarie 2014 (completată prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 „Cu privire la demersul vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție”), în partea pct.106 subpct.16), care prevede că, materialele examinate de judecătorul de instrucție se clasifică în materiale confidențiale și neconfidențiale. Urmează a fi considerate confidențiale demersurile examinate în cadrul urmăririi penale, reieșind din prevederile art.212 din Codul de procedură penală: plângeri înaintate în baza art.313 CPP.

Prin hotărârea din 22 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă acțiunea în contencios administrativ depusă de Valentin Ivanenco ca neîntemeiată.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze în calitate de primă instanță, Curtea de Apel Chișinău referitor la admisibilitatea acțiunii a notat că, din solicitările expuse în cererea de chemare în judecată, rezultă că, acțiunea reclamantului Ivanenco Valentin este una de control normativ, or, ultimul solicită anularea pct.106 subpct.16) din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, modificată prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 cu privire la demersul vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție, și călăuzindu-se de prevederile art.209 alin.(3) din Codul administrativ, a constatat că pentru acțiunea de control normativ nu există termen de înaintare a acțiunii în contencios administrativ, și sub acest aspect s-a expus în continuare asupra fondului acțiunii.

Cu referire la fondul acțiunii, și cu trimitere la prevederile art.93 alin.(1), art.219 alin.(1), art.224 alin.(1) lit. e) și f) și art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, art.1 alin.(1) și (2), art. 4 alin.(6), art.81 alin.(1)-(7), art.15 alin.(1) și (2) și art.17 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947 din 19 iulie 1996, prima instanță a notat că Agenda ședinței Plenului CSM nr.1 din 15 ianuarie 2019 (suplimentară), a fost publicată pe site-ul CSM, iar la pct.22 este indicat despre examinarea la ședința în cauză a chestiunii cu privire la demersul vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la

unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție, (sursa: https://www.csm.md/files/Ordinea_de_zi_CSM/2019/01/Agenda1-suplim.pdf).

Ședința din data indicată, la care a fost adoptată Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 cu privire la demersul vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție, a fost una deliberativă, la care au participat 9 membri, fapt ce rezultă din conținutul hotărârii menționate.

Totodată, cu referire la art.24 alin.(1)-(3) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996, Curtea de Apel Chișinău a stabilit că prin încheierea din 19 mai 2021 a judecătoriei Hîncești, sediul Central a fost respinsă cererea lui Valentin Ivanenco privind examinarea plângerii sale împotriva acțiunilor/inacțiunilor și actelor organului de urmărire penală, ale procurorului și procurorului ierarhic superior privind obligarea Procurorului General de a înregistra plângerea sa privind atragerea la răspundere penală a judecătorului Zinaida Talpalaru, în ședință publică, cu dispunerea examinării cauzei în continuare, în ședință închisă.

Curtea de Apel Chișinău a reținut că judecătorul de instrucție a motivat soluția cu trimitere la prevederile art.212 din Codul de procedură penală și pct.106 din Instrucțiunea „Cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel”, care este Anexă la hotărârea nr.142/4 din 04 februarie 2014 a Consiliului Superior al Magistraturii, modificată prin hotărârea nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 a Consiliului Superior al Magistraturii, cu privire la demersul vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție.

Totodată, Curtea de Apel Chișinău a menționat că la 14 ianuarie 2019, vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, a înaintat Consiliului Superior al Magistraturii un demers, prin care a solicitat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii soluționarea problemei privind modificarea Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătorii și curțile de apel, Anexă la hotărârea CSM nr.142/4 din 04 februarie 2014 și Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe portalul național al instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017.

Drept motiv pentru înaintarea unui asemenea demers, vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, a indicat pct.9 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe Portalul Național al Instanțelor și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017.

Reieșind din caracterul confidențial al unor materiale din dosarul penal și cu referire la specificul activității judecătorului de instrucție și de caracterul accelerat al unor categorii de cauze ce se examinează imediat, dar nu mai târziu de câteva ore (art.305 alin.(3) și art.308 alin.(3) din Codul de procedură penală), dar și de faptul că cauzele contravenționale indicate la art.454 alin.(3) din Codul contravențional se judecă de urgență și cu precădere, se constată că publicarea Listei cauzelor fixate pentru judecare pe pagina web a instanței judecătorești și într-un loc accesibil publicului cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței de judecată, pe marginea cauzelor contravenționale prevăzute la art.454 alin.(3) din Codul contravențional și a materialelor ce țin de activitatea specială de investigație, autorizarea

altor acțiuni de urmărire penală sau privitor la demersurile de aplicare a măsurilor preventive, este imposibilă.

Ca urmare, s-a considerat oportun ca pct.9 din Regulament nominalizat supra să fie completat în final cu propoziția: „cu excepția cauzelor care se atribuie la materialele confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la hotărârea CSM nr. 142/4 din 04 februarie 2014, precum și a cauzelor contravenționale prevăzute în art.454 alin.(3) din Codul contravențional, judecarea cărora se face în regim de urgență și cu precădere”.

Cu referire la caracterul confidențial al unor materiale/cauze examinate de judecătorul de instrucție, a considerat autorul demersului, că se mai impune completarea Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe Portalul Național al Instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.658/30 din 10 octombrie 2017, cu pct.91, având următorul conținut: „încheierile judecătorului de instrucție adoptate pe marginea materialelor confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la hotărârea CSM nr.142/4 din 04 februarie 2014, nu se publică pe Portalul Național al Instanțelor”, iar punctul 147 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, urmează a fi suplimentat cu prevederea „cu excepția încheierilor adoptate pe marginea materialelor confidențiale”.

S-a mai menționat în demers că, modificările evidențiate sunt relevante prin faptul că acțiunea privind autorizarea urmăririi fizice și prin mijloace electronice a persoanei este bazată pe materiale/înscrisuri considerate drept probe și care se conțin într-o cauză penală, care la rândul lor se atribuie la caracterul confidențial, iar conform prevederilor art.212 din Codul de procedură penală, materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției nevinovăției, fără afectarea intereselor altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal. Divulgarea datelor urmăririi penale are drept efect răspunderea penală prevăzută în art.315 din Codul penal.

Aceiași situație are loc și la examinarea unei plângeri în condițiile art.313 Cod de procedură penală, or, după cum prevede art.313 alin.(4) Cod de procedură penală, la examinarea categoriei respective de dosare procurorul are obligația să prezinte în instanță materialele corespunzătoare. Odată ce procurorul a prezentat materialele corespunzătoare, care pot fi de orice natură, aceste materiale sunt examinate de instanță în ședință publică și, fiind accesibile pentru toți participanții la proces, inclusiv pentru presă și persoanele care nu au nici o tangență cu dosarul, se creează pericolul ca anumite materiale/înscrisuri considerate drept probe confidențiale să poată fi divulgate. În acest context, există și riscul evident ca caracterul culpabil de această divulgare să fie îndreptat în adresa instanței de judecată (judecători, grefieri, asistenți judiciari și colaboratori ai cancelariei).

În demers s-a mai specificat că potrivit practicii judiciare, la examinarea plângerilor depuse în ordinea art.313 Cod de procedură penală, participă nu numai apărători, procurori, petiționari și persoane, ale căror drepturi și libertăți pot fi afectate prin admiterea plângerii,

ci și alte persoane terțe, cum ar fi cumetri, susținători, prieteni, frați, părinți, etc, inclusiv reprezentanți ai mass-media, prezența cărora la proces se impune a fi admisă, odată ce ședința de judecată este publică, iar procurorul are obligația să prezinte toate materialele atâta timp cât Instrucțiunea, a cărei modificare se solicită, cataloghează aceste dosare drept „Materiale neconfidențiale”.

Drept urmare, a susținut vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, prezentarea tuturor înscrisurilor/documentelor de către procuror și participarea acestor persoane la ședința de judecată înlesnește evident divulgarea materialelor confidențiale ale urmăririi penale.

Totodată, în demers s-a accentuat că prevederile art.313 Cod de procedură penală, și anume că nu determină caracterul public sau secret al ședințelor de judecată, motiv din care, persoanele sau avocații care ar dori să identifice conținutul materialelor într-o anumită cauză penală, iar procurorul limitează acest drept sub aspect de confidențialitate, depun plângeri în ordinea art.313 sub diferite pretexte, nu neapărat fondate, unicul scop fiind descoperirea materialelor prezente într-un anumit dosar, printre care se regăsesc și documente confidențiale, știind din start că procurorul va avea obligația să le prezinte judecătorului de instrucție, apoi și părților.

În special, această intenție apare în urma efectuării unei percheziții sau a unei alte măsuri speciale de investigație, a unei anumite acțiuni de urmărire penală, ca mai apoi, aceste acțiuni/inacțiuni și acte, nu neapărat ilegale, să fie contestate în ordinea art.313 CPP, scopul depunerii plângerii fiind de a descoperi materialele urmăririi penale, întrucât o altă cale legală în acest sens nu există.

Astfel, cu referire la faptul că ședințele pe această categorie de cauze de regulă, sunt publice, de la o instanță la alta, a conchis autorul demersului, se impune necesitatea ca examinarea unor astfel de materiale/dosare în condițiile art.313 Cod de procedură penală să se desfășoare în ședințe închise/secrete.

În susținerea propunerii de modificare a Instrucțiunii referitor la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, dar și a Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe Portalul Național al Instanțelor și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, a făcut referire la prevederile art.212 Cod de procedură penală și la jurisprudența CEDO (cauza Ernst și alții v. Belgia, 15 iulie 2003), potrivit căreia, Curtea, a constatat că publicitatea procedurii, caracterul secret al urmăririi penale este justificată de rațiuni ce țin de protecția dreptului părților implicate la viață privată, protejând astfel interesele justiției.

De aceea, examinarea în ședință închisă a unei cereri de constituire de parte civilă nu aduce atingere dreptului la o judecată publică, fiind acoperită de o excepție din art.6.

Din aceste motive, vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, a solicitat Consiliului Superior al Magistraturii soluționarea chestiunii privind modificarea Instrucțiunii referitor la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la hotărârea CSM nr. 142/4 din 04 februarie 2014, și anume, în partea ce ține de pct.106, prin excluderea din alineatul 2 a textelor „Autorizarea urmăririi fizice și prin mijloace electronice a persoanei” și „Plângeri înaintate în baza art.313 CPP”, ce se conțin în subpunctele 4 și 5 din capitolul „Materiale neconfidențiale”, cu introducerea acestor adversative la același punct, 106, însă la rubrica „Materiale confidențiale -

completarea punctului 9 din Regulamentul privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe Portalul Național al Instanțelor și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, cu propoziția: „cu excepția cauzelor care se atribuie la materialele confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 04 februarie 2014, precum și a cauzelor contravenționale prevăzute în art.454 alin.(3) din Codul contravențional, judecarea cărora se face în regim de urgență și cu precădere - completarea Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe Portalul Național al Instanțelor și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, cu pct. 91, care va avea următorul conținut: „Încheierile judecătorului de instrucție adoptate pe marginea materialelor confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, nu se publică pe Portalul Național al Instanțelor”; completarea punctului 147 din Instrucțiunea referitor la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, cu textul: „cu excepția încheierilor adoptate pe marginea materialelor confidențiale” (f.d. 65-66).

Prima instanță a remarcat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, în ședința din 15 ianuarie 2019, examinând demersul înaintat de vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, și argumentele invocate, prin hotărârea nr.19/1 a dispus admiterea demersului vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, privind unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție și s-a modificat Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, după cum urmează: a) la pct. 106, din alineatul 2 s-a exclus textele: „Autorizarea urmăririi fizice și prin mijloace electronice a persoanei” și „Plângeri înaintate în baza art. 313 CPP”, ce se conțin în subpunctele 4 și 5 din punctul 106 „Materiale neconfidențiale”, cu introducerea acestor adversative la același punct, însă la rubrica „Materiale confidențiale”; b) punctul 147 se completează cu textul: „cu excepția încheierilor adoptate pe marginea materialelor confidențiale”.

La fel, Curtea de Apel Chișinău a subliniat că Regulamentul „Privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe Portalul Național al Instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție”, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 658/30 din 10 octombrie 2017, a fost completat după cum urmează: a) la punctul 9 s-a completat cu propoziția: „cu excepția cauzelor care se atribuie la materialele confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr. 142/4 din 4 februarie 2014, precum și a cauzelor contravenționale prevăzute în art.454 alin. (3) din Codul contravențional, judecarea cărora se face în regim de urgență și cu precădere”; b) s-a completat cu un punct nou, punctul 91 cu următorul conținut: „Încheierile judecătorului de instrucție adoptate pe marginea materialelor confidențiale, prevăzute în punctul 106 din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, Anexă la Hotărârea CSM nr.142/4 din 4 februarie 2014, nu se publică pe Portalul Național al Instanțelor de Judecată”.

Prima instanță a subliniat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii menționată supra putea fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană interesată, în termen de 15 zile din data comunicării, iar copia de pe hotărârea respectivă expediată, spre informare și executare, instanțelor judecătorești, cu publicarea acesteia pe pagina web a Consiliul Superior al Magistraturii (www.csm.md), iar extrasul acesteia în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

La fel, a reținut că reieșind din pct.106 alin.(1), subpct.16) din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, modificată prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție, materialele examinate de judecătorul de instrucție se clasifică în materiale confidențiale și neconfidențiale. Urmează a fi considerate confidențiale demersurile examinate în cadrul urmăririi penale, reieșind din prevederile art.212 din Codul de procedură penală: Plângeri înaintate în baza art.313 CPP.

Cu trimitere la prevederile art.6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, art.117 din Constituția Republicii Moldova, art.7 alin.(8) din Codul de procedură penală, art.18 alin.(1)-(4), art.212 alin.(1)-(3), art.313 alin.(4) din Codul de procedură penală, Curtea de Apel Chișinău a conchis că vicepreședintele Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, prin demersul înaintat Consiliului Superior al Magistraturii referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție, a specificat cu suficientă claritate esența și necesitatea modificării Instrucțiunii cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel și completarea Regulamentului privind modul de publicare a hotărârilor judecătorești pe Portalul Național al Instanțelor de judecată și pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Or, dispozițiile art.212 din Codul de procedură penală, prevede expres că materialele urmăririi penale nu pot fi date publicității decât cu autorizația persoanei care efectuează urmărirea penală și numai în măsura în care ea consideră că aceasta este posibil, cu respectarea prezumției de nevinovăție, și ca să nu fie afectate interesele altor persoane și ale desfășurării urmăririi penale în condițiile Legii nr.133 din 08 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal, iar divulgarea datelor urmăririi penale are ca efect răspunderea penală prevăzută de art. 315 din Codul penal.

Suplimentar, instanța de judecată a accentuat că aceeași situație are loc și la examinarea unei plângeri în condițiile art.313 alin.(4) din Codul de procedură penală, deoarece prezentarea tuturor înscrisurilor/documentelor de către procuror și participarea acestor persoane la ședința de judecată înlesnește evident divulgarea materialelor confidențiale ale urmăririi penale.

Deși dispozițiile art. 313 din Codul de procedură penală, nu determină caracterul public sau secret al ședințelor de judecată, însă de fapt scopul depunerii plângerii în sensul acestui articol este de a descoperi materialele urmăririi penale, fapt pentru care se impune necesitatea ca examinarea unor astfel de materiale/dosare în condițiile art.313 din Codul de procedură penală să se desfășoare în ședințe închise/secrete.

Prima instanță a precizat că hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la demersul vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, privind unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătorului de instrucție nu au

afectat concepția generală ori caracterul unitar al actelor respective. Or, caracterul nepublic al ședinței de judecată nu afectează drepturile persoanei care a depus plângerea în condițiile art.313 din Codul de procedură penală, această persoană având acces absolut la toate materialele prezentate de procuror și examinate în cadrul ședinței de judecată.

Respectiv, la examinarea plângerilor în ordinea art.313 din Codul de procedură penală, în virtutea principiului contradictorialității, ambele părți sunt egale în fața instanței de judecată. Părțile, în egală măsură, pot și au obligația de a-și argumenta poziția procesuală. Cu această ocazie părțile dispun de mai multe drepturi, printre care: de a înainta recuzări, cereri, demersuri, de a prezenta înscrisuri, probe, de a lua cunoștință de materialele cauzei penale, ale procesului penal, de a se familiariza cu poziția celorlalte părți, de a da explicații etc, iar persoanele terțe care nu au nicio legătură cu plângerea și căror nu le-au afectat anumite drepturi sau libertăți de către organul de urmărire penală sau procuror, nici nu trebuie să aibă acces la aceste materiale confidențiale.

Nu a fost reținut argumentul invocat de Valentin Ivanenco precum că prin modificarea pct.106 din Instrucțiunea contestată i-a fost încălcat dreptul la examinarea plângerii înaintate în ordinea art.313 din CPP, în raport cu cele expuse anterior, considerat ca fiind neîntemeiat, lipsit atât de substanță juridică obiectivă, cât și de substrat factologic.

La 29 iulie 2021, Valentin Ivanenco a depus recurs împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii din 22 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului Valentin Ivanenco a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârii primei instanțe, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, nu au fost dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Recurentul a reținut că nu a beneficiat de un proces echitabil, garantat de art.6§1 din CțEDO, instanța de judecată nu a motivat cu suficientă claritate soluția de respingere a acțiunii. Or, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărâ asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

Mai mult, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea trebuie să fie motivată, astfel încât justițiabilul să aibă posibilitatea să cunoască motivele care l-au determinat pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, punând în pericol dreptul la un proces echitabil.

În opinia recurentului nu este clar din care considerente Curtea de Apel Chișinău ajuns la concluzia că acțiunea în control normativ depusă de către el împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea pct.106 subpct.16) din Instrucțiunea cu privire la activitatea de evidență și documentare procesuală în judecătoria și curțile de apel, modificată prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.19/1 din 15 ianuarie 2019 cu privire la demersul vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, Ghenadie Pavliuc, referitor la unele chestiuni ce se referă la activitatea judecătoriaului de instrucție, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Consideră că soluția primei instanțe nu conține motivele pe care se sprijină soluția de respingere a acțiunii, iar absența motivării are semnificația neexaminării acțiunii sale în fond și atrage după sine casarea integrală a hotărârii contestate.

În conformitate cu art.244 alin.(1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat hotărârea contestată la 22 iulie 2021, în ședință publică.

Actele cauzei atestă faptul că dispozitivul hotărârii primei instanțe a fost notificat lui Valentin Ivanenco la 22 iulie 2021 (f.d. 102).

Totodată, din materialele cauzei rezultă că la 15 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, lui Valentin Ivanenco i-a fost notificată hotărârea integrală din 22 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce rezultă din avizul poștal de recepție nr.DS8005397386AS (f.d. 106).

În condițiile enunțate, recursul din 29 iulie 2021 a fost depus în conformitate cu prevederile art.245 din Codul administrativ (f.d. 103).

La 01 noiembrie 2021 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Consiliului Superior al Magistraturii și judecătorului Judecătoriai Hîncești, sediul Central, Emil Bulat, copia recursului depus de Valentin Ivanenco, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referințelor, notificată intimaiilor la 08 noiembrie 2021, fapt ce rezultă din avizele poștale de recepție nr.DS8005671054AS și nr. DS8005671024AS (f.d.112-113), însă ultimii nu și-au valorificat acest drept procedural și nu au depus referințe.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art.246 alin.(1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin.(2) din art.246 din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f).

Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de

consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare ex officio a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art.245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ.

Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct.230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct.45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141,§39).

La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, §31, Seria A, nr.212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Valentin Ivanenco.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Valentin Ivanenco, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron